

מסכת זבים

פרק ד משנה ו

הַזְבָ בְכֹה מֵאַזְנִים וְאַכְלִין וּמְשֻׁקִין בְכֹה שְׁגִיה, טְמֵאִין. וּבְמִתָּה,
הַכָּל טְהוֹר, חַוֵז מִן הָאָדָם. זֶה חַמֵר בְזַב מִבְמִתָּה. חַמֵר בְמִתָּה
מִבְזַב, שְׁהַזְב עוֹשָׂה מִשְׁכָב וּמוֹשָׁב מִתְחַפְתִיו לְטָמֵא אָדָם וּלְטָמֵא
בְגִדִים, וּעַל גְּבִיו מִקְרָפ לְטָמֵא אַכְלִין וּמְשֻׁקִין, מָה שְׁאִין בְמִתָּה
מִטָּמֵא. חַמֵר בְמִתָּה, שְׁהַמִת מִטָּמֵא בְאָהָל וּמִטָּמֵא טָמֵאות שְׁבֻעָה,
מִטָּמֵא. מָה שְׁאִין בְזַב מִטָּמֵא: